

انترناسیونال

۱۴۴

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۲۶ خرداد ۱۳۸۵، ۱۶ ژوئن ۲۰۰۶

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416 anternasional@yahoo.com

سرمدبیر: محسن ابراهیمی

کشمکش پنهان اوج میگیرد

امید رهائی - ایران

صفحه ۵

پرچمهای جمهوری اسلامی

را پایین بکشید و بسوزانید

صفحه ۶

در پاسخ به فراخوان مالی حزب

لیست شماره ۲

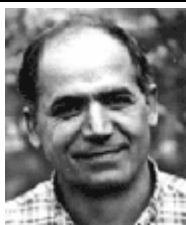
صفحه ۷

سازش آبرومندانه

تشدید جنگ جاحهای رژیم

صفحه ۸

سیاوش دانشور

اصغر کریمی

پیام به کارگران ایران:

ما پرچم اعتراض شما را در سازمان جهانی کار برافراشتیم

و خانه کارگر و شوراهای اسلامی
راهی کنفرانس سازمان جهانی
کار میشوند تا دست در دست هم
بعنوان نماینده دولت و کارفرما

دادند با شما صحبت کنم.
همانطور که میدانید هرسال
جمعی از عوامل جمهوری
اسلامی از طرف دولت و کارفرما

مایلم از طرف حزب کمونیست
کارگری چند کلمه درمورد اهمیت
کاری که رفقای ما در اجلاس
سالانه سازمان جهانی کار انجام

صفحه ۳

کنفرانس سالانه سازمانی جهانی کار به محل محاکمه جمهوری اسلامی تبدیل شد

گفتگو با فرشاد حسینی

صفحه ۲

بیش از ۲۰۰۰ نفر در تهران علیه
بی حقوقی زنان در ایران تجمع کردند

صفحه ۶

اعتراض به سرکوب ۲۲ خرداد

در تظاهراتهای فرانکفورت علیه
حکومت اسلامی شرکت کنید

صفحه ۷

بهرام سروش در حال سخنرانی
در کنفرانس سازمان جهانی کار

همراه با پوسترهایی از اساتید و خواست اخراج نمایندگان جمهوری اسلامی،
خانه کارگر و شوراهای اسلامی از سازمان جهانی کار

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ستون اول

محسن ابراهیمی

علیه

جمهوری اسلامی در سراسر جهان

در ایران و در خارج از ایران، در سراسر جهان،
هر جا حکومت اسلامی پا میگذارد زمین
زیر پایش داغ میشود. اعتراض به حکومت
اسلامی حتی یک لحظه هم از پا نمی نشیند.
در محل کار، در خیابانهای تهران، در شمال و
جنوب کشور، به هر طرف میچرخد و به هر
جا پا میگذارد با آتش خشم و نفرت و
اعتراض مواجه میشود. هنوز از سرگیجه
اعتصاب کارگران واحد رها نشده بود که
دانشجویان در دانشگاهها، مردم در
آذربایجان به سراغش رفتند. هنوز صدای
دانشجویان دانشگاهها در گوشش طنین می
افکندند و از زخمهای اعتراض مردم در
آذربایجان الیتام نیافته بود که زنان و مردان
در میدان ۷ تیر تهران به سراغش رفتند و
زخمهای تازه ای بر پیکرش وارد کردند. و
هنوز از اعتراض زنان و مردان در ۲۲ خرداد
فارغ نشده است که وحشت از سالگرد ۱۸ تیر
وجودش را فراگرفته است.

جمهوری اسلامی در هیچ کجای جهان
نمیتواند سر بلند کند. هر جا پا مینهد با

صفحه ۴

کنفرانس سالانه سازمانی جهانی کار به محل محاکمه جمهوری اسلامی تبدیل شد

گفتگو با فرشاد حسینی

توضیح/انترناسیونال: سئوالات این مصاحبه به طور مشترک برای فرشاد حسینی و بهرام سروش ارسال شده بود. بهرام سروش به خاطر مشکلات و مشغله هایش نتوانست سئوالات مربوط به خودش را در موعد تعیین شده جواب دهد. از فرشاد حسینی خواهش کردیم به همه سئوالات پاسخ دهد. با تشکر از فرشاد حسینی

محسن ابراهیمی: خسته نباشید برای سازمان دادن اعتراض قدرتمند به حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار. قبل از هر چیز کمی خوانندگان انترناسیونال را از سازماندهی این اعتراض مطلع کنید.

فرشاد حسینی: کمیته همبستگی بین المللی کارگری حزب تقریباً حدود یک ماه در تدارک چنین اقدامی بود. کنفرانس آی ال او در بطن شرایط خاصی از اوضاع سیاسی ایران و تمرکز جهانی پیرامون اوضاع ایران و از طرف دیگر رشد و گسترش مبارزات کارگری و همبستگی جهانی در حمایت از مبارزات کارگران ایران داشت برگزار میشد. ما این موقعیت ویژه را دریافته بودیم و برای تاثیر گذاری بر روند کنفرانس خود را آماده میکردیم. در تبلیغات سیاسی مان رو به ایران برنامه های متعددی در این خصوص داشتیم. وضعیت ویژه را در سطح وسیع توضیح میدادیم و اهمیت اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در آی ال او را منظمنا تبلیغ میکردیم. این مهم بود که فعالین کارگری رسماً برای مسئولین آی ال او، نامه ارسال کنند. سندیکای کارگران شرکت واحد، کارگران ایران خودرو و تعدادی از کارگران شرق تهران خطاب به سازمان جهانی کار نامه نوشتند و ما این نامه ها را در سطح وسیعی منعکس کردیم. در خصوص اقدام علیه حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار جلسات متعددی با تشکیلات خارج حزب کمونیست کارگری و کمیته همبستگی بین المللی و فدراسیون

پناهندگان ایرانی داشتیم. در نهایت نیز با يك سازماندهی دقیق و حساب شده موفق شدیم این طرح و برنامه را عملی کنیم.

محسن ابراهیمی: مشخصاً برای جلب توجه نمایندگان چه حرکات اعتراضی را در این کنفرانس راه انداختید؟

فرشاد حسینی: فعالیتهای مختلفی را انجام دادیم. ابتدا با پیکت در مقابل ساختمان آی ال او شروع کردیم. در این پیکت پلاکاردهایی به زبان انگلیسی و با خواست اخراج جمهوری اسلامی شوراهای اسلامی و خانه کارگر همراه با عکس ها منصور اسانلو در دست داشتیم. همزمان بولتن انگلیسی کارگران در ایران که حاوی نامه های کارگران سندیکای واحد، ایران خود رو و جمعی از کارگران شرق تهران و نامه شهلا دانشفر بود را بین کسانی که به محل جلسه میرفتند پخش کردیم. بعد از اینکه وارد سالن کنفرانس شدیم تلاش کردیم يك شکل وسیع تری به پخش بولتن بدهیم. از يك سو روی میزهای محل تردد نمایندگان قرار دادیم که مورد توجه آنها واقع شود و از سوی دیگر بطور دستی پخش میکردیم. در مواردی هم سعی میکردیم با نمایندگان در خصوص اوضاع کارگران ایران صحبت کنیم. در سالن اصلی و هنگام سخنرانی بهرام نیز تیمی همراه با پلاکاردهای ذکر شده در مقابل سن قرار گرفتند که توجه کلیه حاضرین را به خود جلب کند.

محسن ابراهیمی: اهداف پیش رویتان چی بودند؟

فرشاد حسینی: مهمترین اهداف ما افشای هیئت جمهوری اسلامی که شامل نمایندگان رژیم، شوراهای اسلامی و خانه کارگر از يك سو و رساندن صدا و پیام واقعی کارگران به کنفرانس از طرف دیگر بود. میخواستیم به هر شکلی که شده توجه و نظر نمایندگان سازمانهای کارگری دنیا را به مبارزات و مطالبات کارگران ایران جلب کرده و

به آنها توضیح دهیم که شوراهای اسلامی و خانه کارگر نه تنها نمایندگان کارگران نبوده بلکه خود از سازمان دهندگان سرکوب اعتراضات کارگری میباشند. میخواستیم از نمایندگان سازمانهای کارگری دنیا بخواهیم که خواست اخراج هیئت نمایندگی جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار را در کنفرانس مطرح کرده و برای انزوای سیاسی جمهوری اسلامی و شوراهای اسلامی از مجامع بین المللی کارگری تلاش کنند. بطور خلاصه هدف اصلی ما این بود که برای يك بار هم که شده کارگران ایران بطور واقعی در سازمان جهانی کار نمایندگی شوند.

محسن ابراهیمی: واکنش نمایندگان حاضر در کنفرانس چی بود؟ به طور مشخص چه حمایتهایی را توانستید جلب کنید؟

فرشاد حسینی: واکنش نمایندگان سازمان ها و اتحادیه های کارگری گرم و همراه با سمپاتی با کارگران ایران و اقدام ما بود. بسیاری در صحبت های شخصی که داشتیم حتی میگفتند کاش شما به جای نمایندگان جمهوری اسلامی در این کنفرانس بطور رسمی حضور داشتید. برخی کارت های تماس شان را داده و مایل به تماس های بیشتر و تبادل خیر و اطلاعات میشدند. نمایندگان دولت ها (در چند موردی که خودشان به سراغ ما آمدند) ضمن اینکه اعتراف میکردند که جمهوری اسلامی در سرکوب کارگران و حقوق کارگری گوی سبقت را از همه دولتهای دیگر برده اما زیاد رغبتی به حمایت از کارگران و سازمان های کارگری نشان نمیدادند. در موردی نماینده دولت مکزیک با شوخی به ما میگفت این درست است که جمهوری اسلامی را باید مورد انتقاد قرار داد اما باید همیشه مواظب سازمانهای کارگری بود اینها میتواند خیلی خطرناک شوند. بعد از سخنرانی بهرام در سالن اصلی کنفرانس نیز تعدادی از

نمایندگان سازمانهای کارگری با دست زدن از صحبت ها و اقدام ما حمایت کردند.

محسن ابراهیمی: کمی از واکنش و وضعیت نمایندگان جمهوری اسلامی در کنفرانس صحبت کنید.

فرشاد حسینی: واکنش نمایندگان جمهوری اسلامی زبونانه بود. در روز اول که ما هیئت شوراهای اسلامی از جمله عیوضی را دیدیم بحث تندی بین ما و آنها در گرفت. در همین حال ما با صدای بلند به افشای ماهیت این افراد دست زدیم. واکنش ما آنها را شوکه و آچمز کرده بود. تنها کاری که توانستند بکنند این بود که سریع از محل دور شوند. بعد از اینکه ما با اجازه رسمی وارد سالن کنفرانس شدیم یکی از نمایندگان در راهرو یکی از سالن ها ما را دید و از اینکه ما وارد سالن کنفرانس شدیم متعجب و وحشت زده شده بود. اما این آخرین باری بود که این نمایندگان جمهوری اسلامی را در سالن دیدیم. علیرغم اینکه ما در تمام جلسات جانبی کمیته های فرعی کنفرانس شرکت داشتیم در هیچ جا هیچکدام از این نمایندگان را ندیدیم. حتی در سالن اصلی کنفرانس علیرغم اینکه شاه میرادی معاون وزیر کار روز دوشنبه ۱۲ ژوئن طبق قرار قبلی نوبت سخنرانی داشت اما از ترس تکرار کنفرانس برلین دیگر و افشایهای ما حاضر نشدند در نوبت خود حاضر شوند. بهر حال در یکی دو باری که آنها با حضور ما مواجه شدند و فهمیدند که ما از حزب کمونیست کارگری ایران هستیم هیچکدامشان جرات آفتابی شدن در کنفرانس را نداشتند. وضعیت نمایندگان جمهوری اسلامی در طول حضور ما در کنفرانس واقعا دیدنی بود.

محسن ابراهیمی: آیا این حرکت اعتراضی به نتایج مشخص هم رسید؟

فرشاد حسینی: این حرکت نتایج سیاسی عملی مختلفی داشت. برخی از این نتایج مستقیم بودند و

برخی دیگر غیرمستقیم و در طولانی مدت شمراتش را نشان میدهد. در خصوص جوانب مختلف نتایج این حرکت نوشته های مفصل تری لازم است. اما پیش از آنکه به نتایج مشخص و مستقیم این حرکت بپردازم اجازه بدهید ابتدا به کلیت و چهارچوب نتایجی که این حرکت میتواند خود را در پدیده های مختلفی نشان دهد، اشاره ای داشته باشم.

این يك حرکت سیاسی مشخصی از جانب يك حزب کمونیستی معین و در بطن و بستر يك مبارزه جاری و حاد کارگری در جغرافیایی به نام ایران است. جایی که دولت هیچگاه حاضر نشده است که تشکل مستقل کارگران را برسمیت شناخته و اجازه دهد که در مجامع بین المللی کارگری مانند آی ال او خود را نمایندگی کنند. بعبارتی در طول ۹۵ کنفرانس سالانه آی ال او، هیچگاه نمایندگان واقعی کارگران ایران، مطالبات و خواسته هایشان مطرح نشده است. این حرکت موفق شد این طلسم يك قرن حاکم بر سازمان آی ال او را بشکند. موفق شد صدایی دیگر را در صحن سالن کنفرانس سازمان جهانی کار ظنین افکند. حضور پر قدرت ما مقررات خشک و رایج این سازمان را شکست. همین تابو شکنی در سازمان جهانی کار توجه های زیادی را به سمت کارگران ایران جلب میکند. در عین حال برای نخستین بار جمهوری اسلامی و هیئت همراهش (تحت عنوان هیئت نمایندگان کارگری ایران) نیز با شکسته شدن این ترکه مقدس مقررات سازمان جهانی کار موقعیت متزلزل تر و رسواتری را در همین سازمان پیدا کردند. شك ندارم که در کنفرانس سال آینده نمایندگان سازمان های کارگری با دیده دیگری به هیئت همراه جمهوری اسلامی نگاه خواهند کرد. به عبارتی شکسته شدن چهارچوب ها و مقررات آهنین و اداری سازمان جهانی کار حلقه محاصره و فشار بر صفحه ۴

بهرام سروش نماینده حزب کمونیست کارگری بجای نماینده جمهوری اسلامی، در اجلاس سازمان جهانی کار سخنرانی کرد و صدای اعتراض کارگران ایران را به گوش حاضرین در کنفرانس رسانید

عکس اسانلو و پلاکارد حزب کمونیست کارگری در جلو سن کنفرانس به نمایش درآمد
فردا اعتبارنامه عیوضی نماینده جمهوری اسلامی مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت

هفت نفر از فعالین حزب کمونیست کارگری به سرپرستی بهرام سروش و فرشاد حسینی اعتراض کارگران ایران را به گوش نمایندگان شرکت کننده در سازمان جهانی کار رساندند، اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری را توزیع کردند و عکس بزرگی از اسانلو را در مقابل سن به نمایش گذاشتند.

نامه های اعتراضی کارگران سندیکای واحد، کارگران ایران خودرو، جمعی از کارگران شرق تهران و اطلاعیه کمیته همبستگی کارگری در اعتراض به هیات جمهوری اسلامی بخاطر سرکوب و بی حقوقی کارگران در ایران داده شده بود، ضمیمه پرونده جمهوری اسلامی شد امروز ۱۲ ژوئن (۲۲ خردادماه) حدود ساعت ۵ و چهل و پنج دقیقه بهرام سروش در فرصت مناسبی خود را به پشت تریبون کنفرانس سازمان جهانی کار رسانید و شروع به سخنرانی کرد. همزمان شش نفر دیگر از فعالین حزب که در کنفرانس حضور داشتند در حالیکه عکس منصور اسانلو و پلاکاردهایی با خواست اخراج جمهوری اسلامی و نمایندگان خانه کارگر و شوراهای اسلامی از سازمان جهانی کار در دست داشتند به بالای سن رفتند. بر روی این پلاکاردها به زبان انگلیسی نوشته شده بود: جمهوری اسلامی ایران را از آی ال او اخراج کنید، شوراهای اسلامی، سرکوبگران کارگراند و باید از آی ال او اخراج شوند، منصور اسانلو از زندان آزاد باید گردد.

بهرام سروش در سخنرانی خود که حدود پنج دقیقه بطول انجامید گفت: از آنجایی که هیات جمهوری اسلامی کارگران ایران را نمایندگی نمی کند، می خواهم پیام کارگران ایران را به گوش کنفرانس برسانم. شوراهای اسلامی و خانه کارگر نمایندگان کارگران نیستند. اینها سرکوبگران کارگران اند. علی اکبر عیوضی که همراه سایر اعضای هیئت جمهوری اسلامی اینجا

نشسته است از سرکوبگران سندیکای کارگران شرکت واحد است. او همان کسی است که در ماه مه سال گذشته بهمراه صادقی و چماقداران خانه کارگر و شوراهای اسلامی به سندیکای کارگران واحد حمله کردند و اعضای هیات مدیره سندیکا را مورد ضرب و شتم قرار دادند و زبان منصور اسانلو را بردند. بهرام سروش به نقض اولیه ترین حقوق کارگران در ایران اشاره کرد و اینکه چگونه ماهها به کارگران دستمزد پرداخت نمیشود. به اعتراضات کارگران نساجی کاشان و نساجی های قزوین و سرکوب مبارزات کارگری توسط جمهوری اسلامی، دستگیری هزار کارگر واحد و اخراج آنها به جرم اعتصاب و حق طلبی و اخراج بیش از ۵۰ کارگر ایران خودرو بخاطر اعتصاب زمستان گذشته اشاره کرد. او بر روی خواستها و مبارزات کارگران تاکید کرد و خواست اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار را که خواست عموم کارگران در ایران است اعلام داشت. سخنرانی بهرام سروش با کف زدن نمایندگان سازمانهای کارگری از کشورهای مختلف روبرو شد. بعد از سخنرانی بهرام سروش نمایندگانی از کشورهای مختلف از جمله مصر، کره جنوبی و آفریقا به سراغ بهرام سروش و هیئت همراه رفتند و از این حرکت اعتراضی استقبال کردند. هیات حزب کمونیست کارگری در کنفرانس آی ال او همچنین صدها نسخه از اطلاعیه کمیته همبستگی بین المللی کارگری حزب را در میان نمایندگان توزیع کردند که با استقبال نمایندگان کارگران قرار گرفت و بعضا با دادن کارت تماس خود خواهان ادامه ارتباط با این کمیته شدند. در این اطلاعیه به موارد نقض حقوق کارگران در ایران، از جمله دستگیری کارگران شرکت واحد در اعتصاب بهمن ماه، زندانی بودن منصور اسانلو، اخراج بیش از ۵۰ کارگر ایران خودرو به جرم شرکت در

اعتصاب، تهدید و دستگیری فعالین کارگری به جرم شرکت در مبارزات و از جمله فعالین اول مه دو سال قبل در سقز و اول مه امسال سنندج، شرایط برده وار کار در ایران و کشته شدن ۱۱ کارگر در معدن باب نیزو در شهریور گذشته تنها به خاطر کاهش هزینه از سوی مدیریت و مواردی دیگر اشاره شده بود. لازم به یادآوری است که روز جمعه نیز فعالین حزب صدها نسخه از نشریه کمیته همبستگی کارگری حزب بنام Workers in Iran را که حاوی نامه اعتراضی سندیکای کارگران واحد، نامه کارگران ایران خودرو به سازمان جهانی کار و نامه جمعی از کارگران شرق تهران بود، در میان شرکت کنندگان در کنفرانس توزیع کردند.

بعد از سخنرانی، بهرام سروش بهرام شش نفر دیگر از فعالین حزب، فرشاد حسینی، بهزاد صدیق زاده، محمود آقاییاری مقدم، امید اصلانی، پیمان نجفی و هفشجانی به بخش حفاظت و امنیت سازمان ملل در همان ساختمان برده میشوند. سپس رئیس سازمان آی ال او و دیگر مسئولین این سازمان با این هیات به مذاکره مینشینند و کادری از حزب بعد از صحبت های انجام شده آزاد میشوند. در این نشست به هیئت حزب گفته شد که در اجلاس عمومی فردا سه شنبه ۱۳ ژوئن اعتبار نامه علی اکبر عیوضی به خاطر اعتراض کارگران سندیکای شرکت واحد و دیگر شکایات رسیده مورد بررسی قرار خواهد گرفت و نامه های اعتراضی کارگران سندیکای واحد، کارگران ایران خودرو، جمعی از کارگران شرق تهران و اطلاعیه کمیته همبستگی کارگری ایران در اعتراض به حضور هیات جمهوری اسلامی و موارد نقض حقوق آشکار کارگران در ایران، ضمیمه پرونده جمهوری اسلامی خواهد شد و به این شکایات و اعتراضات رسیدگی خواهد گردید.

از صفحه ۱

پیام به کارگران ایران

ضدکارگری خود را در سازمان جهانی کار به پیش ببرند اما حزب کمونیست کارگری نقشه آنها را بهم زد. شاهمیر نماینده جمهوری اسلامی که شاهد حضور فعال حزب در کنفرانس بود، روز ۱۲ ژوئن برای سخنرانی دعوت شد اما جرات سخنرانی نکرد. میدانست که چنانچه پشت تریبون قرار بگیرد، صدای اعتراض فعالین حزب تمام کنفرانس را متوجه جنایات رژیم اسلامی خواهد کرد. آنها بی آبروتر از همیشه دشمنان را روی کولشان گذاشتند و رفتند.

اما فعالین حزب کمونیست کارگری نه تنها نگذاشتند نماینده رژیم بنام شما صحبت کند، بلکه از پشت تریبون صدای اعتراض شما را به گوش حاضرین در کنفرانس رساندند. نماینده حزب اعلام کرد که افراد اعزامی از سوی جمهوری اسلامی نماینده کارگران نیستند، شریک جرم حکومت اسلامی در سرکوب کارگران هستند و از نمایندگان سازمانهای کارگری خواست از قدرت خود استفاده کنند و جمهوری اسلامی، خانه کارگر و شوراهای اسلامی را از آی ال او اخراج کنند.

کارگران نساجی های قزوین و کاشان، نفت و ذوب آهن و ماشین سازیها، آب و برق، خاتون آباد کرمان و معدن باب نیزو، تبریز و اصفهان و اهواز و سنندج و سقز و عسلویه، نمایندگان مجامع عمومی شما را به کنفرانس راه ندادند اما نمایندگانی از حزب شما، صدای اعتراض شما را علیه حکومتی که ۲۷ سال زندگی شما را در هم کوبیده و از هر حتی محروم کرده است به این کنفرانس بردند و با قدرت آنرا مطرح کردند.

رفقای کارگر

این حزب شما است. شکایات و کيفرخواستهای خود را به حزب برسانید تا به سازمانهای کارگری برساند و در مجامع بین المللی

صفحه ۶

رفقای کارگر در ایران خودرو

شما در این کنفرانس نمایندگی شدید. ترجمه نامه شما خطاب به سازمان جهانی کار در میان نمایندگان سازمان های کارگری توزیع و به اخراج ۵۰ نفر از شما به لازم به توضیح است که سخنرانی بهرام سروش و به اهتزاز درآمدن عکس اسانلو و پلاکارد حزب بطور زنده از شبکه اینترنت سازمان جهانی کار پخش میگردد و خبرنگاران زیادی از این صحنه ها عکس و فیلم تهیه میکردند. تشکیلات خارج کشور حزب از رفقا بهرام سروش، فرشاد حسینی، بهزاد صدیق زاده، محمود آقاییاری مقدم، امید اصلانی، پیمان نجفی و هفشجانی بخاطر حرکت برجسته آنها و انعکاس صدای اعتراض کارگران ایران در اجلاس سازمان جهانی کار عمیقاً قدردانی میکند. با این ابتکار کارگران ایران از طریق حزب کمونیست کارگری در اجلاس سالانه سازمان جهانی کار نمایندگی

شدند و یکبار دیگر ماهیت سرکوبگرانه جمهوری اسلامی و چماقدارانش در انتظار نمایندگان سازمانهای کارگری از اقصی نقاط جهان افشا گردید.

حضور قدرتمند حزب کمونیست کارگری در کنفرانس آی ال او در روزهای جمعه و دوشنبه يك موفقیت برای طبقه کارگر ایران محسوب میشود. حزب کمونیست کارگری از هیچ فرصتی برای رساندن صدای اعتراض کارگران و مردم ستمدیده ایران به گوش جهانیان فروگذاری نخواهد کرد.

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۲ ژوئن ۲۰۰۶، ۲۲ خرداد ۱۳۸۵

از صفحه ۲ گفتگو با فرشاد حسینی

از صفحه ۱

ستون اول

جمهوری اسلامی را تنگ تر کرد. در جایی که جمهوری اسلامی از تریبون باز و رسمی و قانونی برخوردار بود، حضور ما بعنوان نمایندگان یک حزب پرآوازه به نام کمونیست کارگری منجر به فرار و غیب شدن آنها از این تریبون شد. ما مقررات سازمان کار را شکستیم. جمهوری اسلامی را فراری دادیم، تریبون را گرفتیم و پیام واقعی کارگران را به گوش کنفرانس رساندیم. این برای طبقه ای که میبیند یک شبه پیامش در مرکزی که در مورد سرنوشت کارگران تصمیم میگیرند خوانده میشود اتفاق مهمی بود. و برای رژیم هم که هیچ جا خود را در امان نمیبیند این یک پیام مهمی بود. و برای سازمان های کارگری، این حرکت یک دریچه تازه و متفاوتی در برابرشان گشود. در بعد بین المللی نیز این حرکت میتواند خود به الگوی یک مبارزه فعال کارگری علیه دولتهای ضدکارگر تبدیل شود. الگوی رزمنده ای که نشان میدهد چگونه طبقه ای میتواند حضور خود را علیرغم مقررات پیش ساخته تحمیل کند.

اما به نتایج مشخص و عملی این حرکت بپردازیم. من خلاصه و تیتروار میتوانم نتایج مشخص و مستقیم این حرکت را اینگونه بر شمارم: ۱- کارگران ایران برای نخستین بار در طول تاریخ جنبش کارگری ایران در سازمان جهانی نمایندگی شدند. ۲- سازمان جهانی کار مجبور شد اعتراف کند که سندیکای کارگران شرکت واحد را برسمیت شناخته و به نامه ها و شکایت نامه نشان مانند سایر سازمانهای کارگری برسمیت شناخته شده توسط این سازمان برخورد میشود. ۳- این حرکت موجب شد که شکایت های مطرح شده در خصوص صلاحیت حضور عیوضی از سرکوبگران اعتراضات و تشکل های کارگری در کنفرانس سازمان جهانی کار مورد بررسی قرار گیرد. ۴- جمهوری اسلامی و کارنامه سرکوب ها و جنایتش علیه کارگران به اطلاع عموم نمایندگان کارگری رسانده شده و در مقیاس وسیعی افشا و رسوا شود. ۵- مسئولین سازمان جهانی کار زیر فشار و نقد سنگین ما قرار گرفتند. اینکه مهره سرکوبگری چون

عیوضی را بعنوان نماینده کارگران پذیرفته بودند فی نفسه سرپیچی از مقررات خود این سازمان بود. اقدام اعتراضی ما کل عملکرد آل او را بطور عموم و در رابطه با کارگران ایران بطور ویژه در مقابل صدها نماینده سازمان کارگری زیر ذره بین قرار داد. ۵- بالاخره توجه اذهان سازمان های وسیع کارگری و نمایندگان دولت ها و کارفرماها به ماهیت سرکوبگرانه و ضد کارگری جمهوری اسلامی و هیئت همراهش جلب کرد.

محسن ابراهیمی: تاثیر این اعتراض در موقعیت اعتراضات کارگری چیست؟
فرشاد حسینی: به نظر من این اعتراض تاثیرات مهمی در روند مبارزات جاری کارگران ایران خواهد داشت. کارگران امروز در موقعیت بهتری برای حمایت های بین المللی و همبستگی جهانی قرار دارند. این اعتراض گوش های نمایندگان کارگری زیادی را در خصوص وضعیت کارگران ایران تیز کرد. زمینه های مناسبی را برای به حرکت درآوردن یک موج عظیم همبستگی جهانی در حمایت از مبارزات کارگران ایران ایجاد کرده است. این اعتراض میتواند به سکویی برای رشد اعتراضات کارگری در ایران بدل شود. میتواند به حلقه ای جهت گسترش اعتراضات کارگری حول مطالبات حق تشکل مستقل کارگری و انحلال شورهای اسلامی و خانه کارگر منجر شود. این حرکت موقعیت جدیدتری را برای تحمیل تشکل های مستقل کارگری به مجامع و سازمان های بین المللی ایجاد کرده است. انعکاس این خبر در بین کارگران ایران میتواند حلقه رابطه حزب و کارگران را تحکیم و گسترش بخشد. هر کارگری میتواند امروز امیدوار و مطمئن باشد که صدای اعتراض و مبارزاتش به سرعت در سالنهای مجامع بین المللی و سازمان های کارگری دنیا منعکس میشود. میتواند مطمئن باشد که در کنار مبارزات حزبی قرار گرفته که برای رساندن صدای اعتراض از هیچ کوششی دریغ نمیکند. این حرکت میتواند افق دیگری بر روی مبارزات جاری

اعتراض سازمانیافته حزب کمونیست کارگری روبرو میشود. فعالین حزب سراسر جهان را برای این موجود کثیف تنگ کرده اند. فقط به دو هفته گذشته نگاه کنید. حکومتی که نیمی از مردم را به سادگی از ورزش محروم کرده است، هزاران هزار پرچم اسلامی به آلمان ریخت تا این حکومت ضد ورزش و ضد زن و ضد جوان را به عنوان یک حکومت مدرن جا بیاندازد. هزاران اوباش کرایه ای وارد آلمان کرد و تقلا کرد به یمن مسابقات جام جهانی فوتبال خود را در انتظار جهانیان ورزش دوست معرفی کند و مردمی را که از دست این اوباش فرار کرده اند را در چشم جهانیان به عنوان طرفداران اسلام و پرچم اسلام و حکومت اسلامی جا بزنند. در یک کلام روزهای اخیر قرار بود به روزهای آبروخری برای جمهوری اسلامی تبدیل شود. اما به یمن تحرك سازمانیافته حزب کمونیست کارگری، این روزها هم برعکس به روزهای بی آبروتر شدن این حکومت تبدیل شد. تشکیلات گسترده حزب کمونیست کارگری و فعالین و شخصیتهای حزب در همین چند هفته ضربات جانانه ای به پیکر حکومت اسلامی وارد کردند. زن ستیزی این حکومت را در سازمان ملل ندا دادند. کارگر ستیزی این حکومت را در سازمان جهانی کار فریاد زد. تروریسم این حکومت را در فرانسه افشا کردند. ...

مینا احدی در تور ده روزه اش در آمریکای شمالی چهره جنایتکارانه این حکومت را پیش روی جهانیان گرفت. کمپین گسترده ای علیه اعدام و سنگسار براه انداخت. به همراه نازنین افشین جم، صدای یک قربانی محکوم به اعدام، نازنین جوان را از طریق پارلمان کانادا و سازمان ملل در نیویورک به گوش جهانیان رساند. (گزارش مفصل این تور سیاسی در سایت روزنه و نشریه جوانان کمونیست کارگران بکشاید. امید و باور و رو آوری به تحزب میتواند به سرعت در بین کارگران افزایش یابد. حزبی که به وسعت جغرافیای دنیا میتواند همبستگی طبقاتی ایجاد کرده و صف مبارزاتش را تقویت بخشد. آنچه مسلم است کارگران امروز در

شماره ۲۵۰ منتشر شده است).
جمهوری اسلامی چاقو کشان حرفه ای و چماقداران خانه کارگر و شوراهای اسلامی را به نمایندگی از کارگران به کنفرانس سالانه سازمان جهانی کار اعزام کرده بود. همان کسانی که دیروز به سندیکای کارگران واحد هجوم کرده بودند و اعتصاب کارگران واحد را سرکوب کرده بودند و زیان رهبر کارگری را بریده بودند با وقاحت تمام میخواستند به عنوان نماینده تشکل های کارگری و زیان کارگران در آی ال او ظاهر شوند. حزب کمونیست کارگری کنفرانس سالانه آی ال او را به محل محاکمه حکومت ضدکارگر اسلامی تبدیل کرد. کادرهای حزب صدای حق طلبی کارگران واحد و ایران خودرو و هزاران کارگر را به گوش نمایندگان رساندند. میکروفون سازمان جهانی کار به محل سخنرانی و اعتراض بهرام سروش عضو کمیته مرکزی حزب تبدیل شد. (به اطلاعیه حزب و مصاحبه با فرشاد حسینی در همین شماره توجه کنید). انحلال شوراهای اسلامی یک مطالبه بحق کارگری در ایران است. همین الان سه هزار کارگر ایران ترانسفو در اعتصاب هستند و یک مطالبه اصلیشان هم انحلال شورای اسلامی کارخانه است. این مطالبه بحق کارگری توسط حزب کمونیست کارگری در کنفرانس آی ال او طنین افکند.

جمهوری اسلامی و آمریکا به عنوان دو قطب تروریسم جهانی، دنیا را هر روز ناامن تر میکنند. کشمکش بر سر پروژه اتمی ایران، کابوس یک جنایت تمام عیار را بر سر مردم ایران و منطقه گسترده است. حزب کمونیست کارگری پیشاپیش با اعلام جبهه سوم در مقابل دو قطب تروریسم جهانی در مقابل این اوضاع قد علم کرده است. کادرهای حزب در سراسر جهان توجه سازمانهای انساندوست و آزادیخواه را به این کمپین گسترده حزب جلب

میکند. آذر ماجدی همین هفته گذشته با یک سفر موفق در میتینگی مهم سخنرانی کرد. توجه رسانه ها و سازمانها و شخصیتهای سیاسی در فرانسه را به جبهه سوم جلب کرد و با استقبال گرم مواجه شد.

همین دوشنبه تهران به میدان جدال میان حکومت ضد زن اسلامی و مردم خواهان برابری و آزادی زنان تبدیل شد. حکومت اسلامی لمپنهای زن و مردش را به جان زنان و مردان در میدان ۷ تیر انداخت تا به ضرب گاز اشک آور و باتون و پنجه بکس و زندان صدای برابری و آزادی زنان را خاموش کند. اما این حکومت ابلهانه تصور میکند میتواند این صدای حق طلبانه را خاموش کند. تا حکومت اسلامی هست و تا آزار و تحقیر علیه زنان وجود دارد مبارزه برای آزادی و برابری زنان از پای نخواهد نشست. باید سرعت برای آزادی زنان و مردانی که از صف اعتراض ۲۲ خرداد ریزه شده اند دست بکار شد. کادرهای حزب کمونیست کارگری از همین الان با جدیت دست به کار شده اند تا اعتراض مردم و نهادهای سازمانهای آزادیخواه در سطح جهان را علیه این دستگیریها جلب کنند. همین امروز و فردا در شهرهای آلمان میتینگهای اعتراضی علیه سرکوب ۲۲ خرداد توسط "کمیته بین المللی علیه اعدام"، "هاتون را هرگز فراموش نکنید"، "سازمان آزادی زن" و بزرگترین سازمان زنان آلمانی "تره ده فام" فراخوان داده شده است. باید در این اعتراضات شرکت کرد و حکومت زن ستیز اسلامی را به مصاف طلبید.

به جمهوری اسلامی در ایران و جهان نباید فرصت هیچگونه تحرکی را داد. جمهوری اسلامی محکوم به شکست است. جمهوری اسلامی را باید با قدرت زنان و مردانی که مصممند آزاد و برابر زندگی کنند به پایین کشید. جمهوری اسلامی جایی در جهان مدرن ندارد. *

موقعیت تعرضی قرار دارند. درک این موقعیت جدید و رفتن به استقبال این موقعیت جدید، امر

Tel: 0044-779-1130-707
Fax: 0044-870-135-1338
Email: markazi@ukonline.co.uk

دفتر مرکزی حزب

کلیدی کارگران ایران در شرایط کنونی میباشد. *

کشمکش پنهان جناح‌های جدید رژیم اوج میگیرد

امید رهایی-ایران

روزنامه شرق روز سه شنبه ۱۶ خرداد ۸۵، خبر از اغتشاش در سخنرانی رفسنجانی در روز ۱۵ خرداد در قم را به اطلاع خوانندگانش رساند. اتفاقی که افتاده بود این بود که با حضور رفسنجانی در مراسمی که بمناسبت ۱۵ خرداد در "حرم حضرت معصومه" برگزار شده بود و قطعاً مراسمی دولتی بوده و تمامی ارادل و اوپاش حکومتی در قم نیز حضور داشتند و از نظر امنیتی کنترل شده بود، در میان خیل نیروهای امنیتی - اطلاعاتی، تعدادی از نیروهای جناحی که احمدی نژاد را بر مسند ریاست جمهوری نشانده اند، در چند گوشه سالن با سر دادن شعار و داد و فریاد، سعی در بهم زدن مراسم و سخنرانی جناب رفسنجانی بر آمده اند. بنویشته گروه سیاسی روزنامه شرق: "این افراد شناخته شده و وابسته به یک موسسه معروف در شهر قم هستند."

است و آن اینکه این موسسه معروف، کدام موسسه است که با چنین شهادتی و بدین شکل به جنگ بزرگترین گروه مافیای نظامی - امنیتی و اقتصادی - سیاسی نظام نکت اسلامیه سرمایه می‌رود و شخص اولش را اینچنین مورد اهانت و آنهم در پایتخت سیاسی - مذهبی قرار میدهد. این موسسه، یک بنگاه فرهنگی و یا اقتصادی نیست که روز نامه شرق از ترس بسته شدن و مورد مواخذه قرار گرفتن، بدین شکل مبهم از آن یاد میکند. این جناح رقیبی است که به بالاترین قدرت اجرائی حکومت و مجلس فرمایشی و انتسابی تکیه زده و از یکسال قبل و در عالم واقع درگیر جنگی داخلی در درون نظام است. جنگی که یک نمونه انعکاس آن، پا در هوا ماندن پست وزارت نفت دولت به مدت شش ماه بوده است. این جنگ بر سر قدرت و بالا کشیدن ثروت اجتماعی است و بس.

(داخل پراوتز از من است) آری، واقعیت اینست که در شرایط امروز و با رشد و پیشروی جنبش سرنگونی، دوره به میدان آمدن جنبش کارگری، با حضور جنبش جوانان و زنان در خیابانها، سایه این واقعیت، دهها برابر شدید تر بر اعمال جناح‌های جدید درگیر در درون نظام اسلامی سنگینی میکند. شرایط شدت ملت‌هت، با وجود هزاران اعتراض و اعتراض کارگری و اعتراضات متعدد جوانان، جناح‌های درگیر را به صحنه علنی جامعه، به مراسم‌های خودی نظام میکشاند و دور نیست شاهد درگیری‌های شدیدتری نیز در آینده باشیم. تمام تلاششان را میکنند که بمنظور "نفس بقا" حکومت در برابر این ناراضیاتی عمیق و بیداری و تحرك روز افزون مردم" برخورد هایشان را کنترل و تعدیل کنند.

شرایط امروز جامعه ایران یک تفاوت بزرگ با گذشته نه چندان دور

خود دارد و آن وجود و حضور یک نیروی سوم، نیروی مردم انقلابی است با حزبی قوی بنام حزب کمونیست کارگری که در راس جنبش سرنگونی طلبی در حال تلاش برای سازماندهی انقلاب در راه است. این مردم از هر فرصتی برای به پیش راندن جنبش خود بهره می‌برند و در این میان کشمکش داخلی و درگیری‌های درون حکومتی نیز از آن موهبت‌هایی است که میتوان غنیمت شمرد و ضربه ای کاری وارد کرد. اینچنین بهم پریدن های طرفین جدال در درون نظام، نیروی سوم را هر چه بیشتر امیدوارتر میکند که نظام سراپا نکت و سیاه اسلامی بشدت ضعیف و متشتت است و با اراده و عمل متشکل کارگران و زنان و جوانان میتوان در یک رویارویی تعیین کننده تکلیفش را یک سره کرد و به زیاده دان تاریخ اش انداخت. این رژیم ماندنی نیست. امروز دیگر خودی هایشان نیز این را میدانند.

دول غرب هم بروشنی به این امر واقفند. درست به همین دلیل است که تلاش میکنند جایگزین مورد نظر خود را بیابند و تا یافتن آلت‌ناتیو خود حاضرند به همین دیوار پوسیده حکومت اسلامی بچسبند. دیوار پوسیده اسلام به تلنگری بند است و ما مردم قادریم با اتحاد و تشکل و با اتکا به نیروی خود، با هدایت و رهبری حزب کمونیست کارگری، این دیوار را براندازیم و بر ویرانه های آن یک دنیای بهتر، یعنی جامعه ای انسانی، آزاد و برابر و رها از هرگونه تبعیض و سرکوب و جهل و خرافه بسازیم.

با وجود جنبش رو به رشد سرنگونی طلبی و با نفوذ روز افزون سیاست‌های حزب در جامعه، روز بروز امکانپذیری سرنگون کردن حکومت اسلامی سرمایه بیشتر و بیشتر عیان میگردد. تلاش ما کمونیست‌های کارگری در سازماندهی انقلاب حول خواسته‌های انسانی، آزادی و برابری و رفاه و شادی برای همه انسانها، این حقیقت تاریخی را تضمین میکند.*

سخنرانی آذر ماجدی در پاریس

در معرفی و جلب حمایت از جبهه سوم

شان از این جنبش را نشان دادند. پیر کاسان، از سردبیران نشریه "لس رپوبلیک" از آذر ماجدی برای مصاحبه ای حول این مانیفست دعوت کرد. لازم به تذکر است که این نشریه پیش از این متن مانیفست را منتشر کرده است.

سازمان آزادی زن
۱۵ ژوئن ۲۰۰۶

حقوق زن و سکولاریسم در آن شرکت داشتند، آذر ماجدی در معرفی مانیفست تشکیل جبهه سوم سخنرانی کرد و حاضرین را به دفاع فعال از این مانیفست و جنبش قراخواند. این سخنرانی با استقبال حاضرین روبرو شد و به بحث حول این مانیفست دامن زد. در پایان عده ای از حاضرین با امضای خود حمایت

روز شنبه ۱۰ ژوئن ۲۰۰۶ میتیگی در پاریس در رابطه با مانیفست "نه به فاندانتالیسم، نه به راسیسم" که اخیراً در فرانسه به ابتکار کارولین فوره، کورین لویاژ و پیر کاسان منتشر و با استقبال گرمی روبرو شده، تشکیل شد. در این میتینگ که ۱۰۰ نفر از فعالین عرصه مبارزه با راسیسم، دفاع از

این نوع کشمکش درون نظام را منصور حکمت در قسمتی از مقاله درخشان بنام "پرده آخر - یادداشت‌هایی در باره بحران سیاسی رژیم" چنین تحلیل میکند: "سایه این واقعیت بر همه سیاستها و اعمال جناح‌های حکومت بشدت سنگینی میکند. جناح‌های رژیم اسلامی در جدال با هم اند، بی آنکه واقعا قصد پیروزی کامل بر یکدیگر داشته باشند. یکدیگر را میکوبند، بی آنکه بخواهند حریف را واقعا حذف کنند. به آرامش دعوت میکنند بی آنکه بخواهند آرام بمانند. از کودتا می ترسند تا ناگزیر به کودتا نشوند. ناگزیرند با یکدیگر بجنگند چون در پیروزی یکجانبه طرف مقابل نابودی کل نظام را مبینند. این نبرد بر سر گرفتن سکان نظامی است که تنها چهارچوب حفظ اقتدار مشترک اسلامیون در ایران است. این حد نهائی جدال دو جناح و همین طور الگوی برخورد هر یک را به مردم و به جنبش رادیکال (امروز دیگر باید بخوانید جنبش سرنگونی طلبی) در ایران ترسیم میکند"

انترناسیونال هفتگی شماره ۱

قابل توجه نویسندگان انترناسیونال

آخرین زمان دریافت مطلب: چهارشنبه ۵ بعد از ظهر بوقت تورنتو

حجم مطلب: ۱ صفحه و نیم آ ۴، فونت ۱۴، فاصله نرمال (word)

مطالبی که بعد از این زمان دریافت شوند، در صورت کهنه نشدن موضوع در

شماره های بعد مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

پرچم های جمهوری اسلامی را پائین بکشید و بسوزانید

بیش از ۲۰۰۰ نفر در تهران علیه

بی حقوقی زن تجمع کردند

۲۲ خرداد به روز اعتراض به بی حقوقی زن تبدیل شد
تعداد زیادی دستگیر شدند

طبق خبری که فرهاد آزادی گزارشگر حزب کمونیست کارگری از تهران برای حزب ارسال کرده است، امروز ۲۲ خرداد از ساعت ۴ و نیم عصر جمعیت انبوهی از نقاط مختلف تهران به طرف میدان هفت تیر به حرکت درآمد. پلیس تمام منطقه را گرفته بود تا مانع تجمع بزرگ مردم شود. گزارشگر حزب میگوید اگر جلو جمعیت گرفته نمیشد تمام میدان بسرعت از جمعیت پر میشد. با اینهمه علیرغم همه تلاش نیروهای سرکوبگر بین ۲ تا ۳ هزار نفر در این تجمع شرکت کردند. با اینهمه نیروهای سرکوبگر موفق شدند جلو شعار دادن و پلاکاردهای مردم را بگیرند. به هر کس که تلفن موبایل داشت حساس بودند. پیر و جوان و مرد و زن در این تجمع حضور داشتند. زنان، دانشجویان و کارگران مراکز کارگری آمده بودند تا

مشت محکمی به عوامل جمهوری اسلامی بزنند، پرچم های این حکومت کثیف ضد زن و مذهبی و ضد بشری را پائین بکشند، بسوزانند و زیر دست و پا له کنند. این فرصتی برای مردم آزادیخواه است که عمق انزجار خود از این حکومت جنایتکار را به افکار عمومی در دنیا نشان دهند.

**آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرکز بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی**

**تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست
کارگری ایران - آلمان**

۱۱ ژوئن ۲۰۰۶، ۲۱ خرداد ۱۳۸۵

آلمان و گزارشاتی که به حزب رسیده است، مردم آزادیخواه تن به این ذلت و خواری نداده و عوامل رژیم را ناکام گذاشته اند و وقعی به پرچم ها و تی شرت ها و خدمات حمل و نقل او نگذاشته اند. جمهوری اسلامی تاکنون فاشیست های آلمان را پشت سر خود بسیج کرده است. سران جمهوری اسلامی کور خوانده اند اگر فکر میکنند مردمی که جز بی حقوقی، تحقیر، سرکوب و شلاق و شکنجه و حجاب اجباری نصیبی ندیده اند، ننگ پرچم حکومت را بر خود هموار خواهند کرد.

حزب کمونیست کارگری همه مردم آزادیخواه را فرامیخواند تا

جمهوری اسلامی به بهانه برگزاری جام جهانی فوتبال اراذل و اوباش حزب الهی و وزارت اطلاعاتی ها و قلم کش هایش را در قالب هواداران تیم فوتبال راهی آلمان کرده است. یکی از اقدامات این اراذل توزیع پرچم های جمهوری اسلامی در میان هواداران فوتبال است. گفته میشود که جمهوری اسلامی دهها هزار پرچم خود را همراه با ۵۰ هزار تی شرت که عکسهایی از خمینی را نیز بر روی خود دارند وارد آلمان کرده است. حکومت جنایتکاران اسلامی قصد دارد از فوتبال برای خود آبرو بخرد. طبق گزارش تلویزیون کانال دو

۳۰۰۰ کارگر ایران ترانسفو علیه شورای اسلامی

کارگران وارد پنجمین روز اعتصاب

برای دستمزدهای معوقه و انحلال شورای اسلامی شدند

و همبستگی دیگران را از این مبارزه جلب کنند.

انحلال شوراهای اسلامی یک خواست مهم طبقه کارگر است و این خواست روز بروز ابعاد وسیعتری در میان کارگران مراکز مختلف پیدا میکند. حضور قدرتمند حزب کمونیست کارگری در اجلاس سازمان جهانی کار و بی آبرویی بیشتر خانه کارگر و شوراهای اسلامی در این اجلاس زمینه مساعدتری برای انحلال این ارگانهای ضدکارگری فراهم میکند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ خرداد ۱۳۸۵، ۲۳ ژوئن ۲۰۰۶

نکرده و همزمان طرح انتقال کارخانه به شرکت سهامی خاص جدیدالتاسیس متعلق به خود شرکت مطرح شده است و این نه تنها اعتراض کارگران بلکه اعتراض کل پرسنل کارخانه را برانگیخته است. عدم پرداخت دستمزد کارگران یک جنایت است. حزب کمونیست کارگری از خواستهای بحق کارگران ایران ترانسفو قاطعانه پشتیبانی میکند و سایر مراکز کارگری را به حمایت فعال از آنان فرامیخواند. حزب از خانواده های کارگری میخواهد با ایجاد کمیته های حمایت از اعتصاب، خبر این اعتراض مهم را به گوش توده هرچه وسیعتری از مردم برسانند و حمایت

طبق گزارشی که به حزب ارسال شده است، کارگران شرکت ایران ترانسفو در تهران امروز سه شنبه پنجمین روز اعتصاب خود را شروع کردند. کارگران هرروز در محیط کارخانه تحصن میکنند و اعلام کرده اند تا رسیدن به خواست های خود اعتصاب و تحصن را ادامه میدهند. خواست های کارگران پرداخت فوری سه ماه حقوق معوقه و انحلال شورای اسلامی است. در طول پنج روز گذشته کارگران و کلیه پرسنل اعم از مهندسین و کادر اداری کارخانه از بخش تولید و توزیع و حتی واحدهای اداری آن در زنجان در اعتصاب بسر میبرند. کارفرما سه ماه حقوق کارگران را پرداخت

قدردانی

رفقای عزیز بهرام سروش و فرشاد حسینی

محمود آقاییاری مقدم، امید اصلانی و پیمان نجفی هفشجانی که در همه لحظات شما را همراهی کردند عمیقاً قدردانی میکنیم.

اصغر گرمی

رئیس هیئت دبیران حزب کمونیست کارگری ایران

۱۴ ژوئن ۲۰۰۶، ۲۴ خرداد ۱۳۸۵

حضور پر قدرت شما در جلسات کنفرانس سازمان جهانی کار و منعکس کردن صدای اعتراض کارگران ایران در این کنفرانس یک اقدام شورانگیز و بیاد ماندنی خواهد بود. این موفقیتی برای طبقه کارگر ایران و حزب کمونیست کارگری است. بدینوسیله از شما و همینطور رفقا بهزاد صدیق زاده،

پیام به کارگران ایران

از صفحه ۳

است. به حزبتان بپیوندید و با تمام قوا از حزب خود حمایت کنید.

اصغر گرمی

رئیس هیئت دبیران

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ ژوئن ۲۰۰۶، ۲۳ خرداد ۱۳۸۵

منعکس کند. این حزب سخنگوی شما و ابزار مبارزه شما است. این حزب امید جامعه ایران برای سرنگونی رژیم جنایتکار و ضدبشری اسلامی، برای رهبری انقلاب آزادیخواهانه مردم و برای برپائی جامعه ای انسانی و آزاد و برابر است. این حزب ابزار متحقق کردن آرزوهای شما و همه انسانها

سایت حزب: www.wpiran.org

سایت روزنه: www.rowzane.com

نشریه انترناسیونال: www.anternasional.com

سایت کانال جدید: www.newchannel.tv

آدرس تماس با حزب: markazi@ukonline.co.uk

تلفن و فاکس برای تماس با حزب:

Tel: 0044-7950 517 465

Fax: 0044-8701 351 338

در تظاهراتهای روزهای جمعه و شنبه ۱۶ و ۱۷ ژوئن در فرانکفورت شرکت کنید! سرکوب، ضرب و شتم و دستگیری زنان و مردان معترض به حکومت زن ستیز اسلامی را محکوم کنید!

مردم آزاده،
ایرانیان مقیم شهرهای مختلف آلمان

برای نشان دادن خشم و انزجار خود از سرکوب اعتراضات بحق زنان در تهران در روز ۲۲ خرداد، برای نشان دادن انزجار خود از بیست و هفت سال حکومت سرکوب و وحشت اسلامی، برای ابراز خشم خود از اعدامهای گسترده در ایران و برای سر دادن شعار سرنگونی حکومت اسلامی در میتینگهای گسترده اعتراضی در روزهای جمعه و شنبه در فرانکفورت آلمان شرکت کنید. در این روزها که توجه ها به

مسابقات فوتبال جلب شده و حکومت اسلامی نیز در صدد است از این مسابقات برای پخش پرچمهای منفور حکومتی و برای آبرو خیزن برای يك حکومت جنایت اسلامی استفاده کند، بسیار مهم است که صفوف گسترده و بهم پیوسته همه شما مردم را ببینند. در فرانکفورت آلمان در میتینگهای اعتراضی شرکت کنید و به همگان اعلام کنید که این رژیم رفتنی است. با صدای بلند اعلام کنید که این رژیم بر دای نفرت و خشم مردم بجان آمده ایران نشسته است.

در تظاهراتهای اعتراضی شرکت کنید و پیام مردم ایران را به گوش جهانیان برسانید. به خیابان بیابید و با صدای بلند اعلام کنید که حمله به زنان و مردان آزاده در میدان هفت تیر در تهران را شدیداً محکوم میکنید. به خیابان بیابید و اعلام کنید که حکومت اسلامی حکومتی ضد کارگر، فاشیست و ضد زن است که باید گوش را گم کند. در مقابل دوربین خبرنگاران و رسانه های بین المللی اعلام کنید که از طرف میلیونها مردم در ایران

در اینجا حاضر شده و صدای اعتراض کارگران شرکت واحد، صدای زنان در بند و صدای محکومین به اعدام را به گوش دنیا میرسانید. صدای نازنین ۱۷ ساله که در سلول مرگ نشسته و صدای کبرا رحمانپورها را با صدای بلند به گوش جهانیان برسانید. میتینگ اعتراضی روز جمعه به فراخوان کمیته بین المللی علیه اعدام، هاتون را هرگز فراموش نکنید و بزرگترین سازمان زنان آلمانی "تره ده فام" است. از ساعت ۱ تا سه بعد از ظهر در مرکز شهر

فرانکفورت ، Opern platzt دست در دست هم بر علیه اعدامها و سرکوب وحشیانه مبارزه زنان، اعتراض کنید. روز شنبه در میتینگهای متعددی که در سطح شهر سازمان یافته و در میتینگ سازمانهای ضد فاشیست آلمانی شرکت کنید.

کمیته بین المللی علیه ستیز
هاتون را هرگز فراموش نکنید.
سازمان آزادی زن
۱۳ ژوئن ۲۰۰۶

شماره تماس
(0172)9716227

در پاسخ به فراخوان مالی حزب

لیست شماره ۲
۵ جون ۲۰۰۶

مدافعین آزادی و رفاه و سعادت انسانها است. حزب باید فعالیت های خود را گسترش دهد و به رسانه های بیشتری مجهز شود تا صدای خود را گسترده تر به گوش مردم برساند و این در گرو بهبود وضعیت مالی حزب است. با تمام توان خود به یاری حزبتان بشتابید.

بدنبال عملی شدن تعهدات، اعلام خواهد شد. از تمام دوستانی که این کمپین را همراهی کرده اند و پاسخ مثبت داده اند صمیمانه قدردانی میکنیم. این حزب کارگران، حزب استعمار شوندهگان، حزب سکولارها، حزب مدافعین برابری زن و مرد، حزب

کمپین حزب برای جمع آوری ۵۰۰ هزار دلار در ظرف شش هفته وارد دومین هفته خود شد. در دو هفته گذشته جمعا ۱۱۴۴۸۰ دلار از ایران و سایر کشورها به حساب های حزب واریز شده است. حداقل ۳۸۵۵۲۰ دلار دیگر ظرف چهار هفته آینده باید جمع آوری شود. بالغ بر ۷۰ هزار دلار نیز تعهد داده شده است که

تلفن تماس و شماره حسابهای کمک مالی:

کمک های خود را میتوانید به این حسابها واریز کنید و یا از طریق تماس با واحدها و مسئولین حزب در کشور های مختلف تماس بگیرید و راهنمایی بخواهید.

شماره حساب ها:

انگلیس:

Account nr. 45477981
Sort code: 60-24-23
Account holder: WPI
Branch: wood green
Bank: Nat West

سوئد:

پست جیرو 3-60 60 639
صاحب حساب IKK

آلمان:

Dariush safā
Konto Nr:894922303
Kredit Institut
Post bank Hannover
BLZ:25010030

کانادا:

TD Canada Trust
A. Mikanik
transit#1672
Institution#504
Acc#6235975

اگر از ایران ارسال میکنید: میتوانید از طریق دوستانتان در خارج به حساب های فوق واریز کنید، و یا با شماره تلفن ۰۰۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸ تماس بگیرید تا راه های دیگر را به شما معرفی کنیم.

تقاضا میکنیم در همه موارد میزان و مشخصات مبلغ واریز شده و اسمی که باید اعلام شود را به ما اطلاع دهید.

هلند:

فرشته مرادی و بهمن خانی ۵۰۰۰ دلار

فنلاند:

عبدل گلپریان ۱۰۰ یورو
عمر معروفی ۵۰۰ یورو
شایسته رازی ۲۰۰ یورو
فرهاد زندی ۲۰۰ یورو
مهوش گلپریان ۵۰ یورو
کمال کاظمی ۵۰ یورو

آلمان:

محمد کریمی ۱۲۰ یورو
مهین درویشیان ۳۰۰ یورو
علی محسنی ۶۰۰ یورو
بابک دوست شکر محمد ۱۲ یورو
فرزانه درخشان ۲۰ یورو

جمع لیست شماره ۲
لیست شماره ۱
جمع کمک تاکنونی

۴۳۶۰۰ دلار
۷۰۸۸۰ دلار
۱۱۴۴۸۰ دلار

سوئد:

کریم شامحمدی ۲۰۰۰ دلار
آذر پویا ۳۰۰۰۰ کرون
جاوید از مالمو ۱۱۰۰ کرون
واحد سوئد سازمان جوانان کمونیست ۴۰۰۰۰ کرون
از طریق تشکیلات سوئد ۳۵۰۰۰ کرون
شهاب بهرامی ۱۲۵۰۰ کرون
کمک از طریق فریده آرمان ۷۰۰ کرون

کانادا:

عباس محمدی ۵۰۰۰ دلار
امیر روشن ۳۵۰ دلار
گیتی موسوی ۲۰۰ دلار
بانو مخبر ۵۰ دلار
مجید سپاسی ۵۰۰ دلار
فاندریزینگ از طریق واحد کانادا ۳۰۳ دلار

آمریکا:

سهراب وفا ۵۰۰۰ دلار
عباس ایاق ۱۰۰۰ دلار
ستار و یاسمین نوریزاد ۱۰۰۰ دلار
سعید مدانلو ۵۰۰۰ دلار
علاوه بر کمک قبلی

در حاشیه رویدادها

سیاوش دانشور

"سازش آبرومندانه"؟

پاکت پیشنهادهای اعضای دائم شورای امنیت و آلمان به جمهوری اسلامی، کیس رژیم ایران را به دو راهی موعود نزدیک میکند؛ تسلیم و سازش و یا تشدید بحران و جنگ؟ در دوره "دیپلماسی اتمی" رژیم ایران هیچوقت از چنین موقعیتی متناقض و تیغی برخوردار نبوده است. به نظر میرسد دولتهای غربی و جمهوری اسلامی، علیرغم لفاظی های دیپلماتیک و مانورهای سیاسی، به نقطه مشترکی رسیده اند؛ این بحران میتواند خاتمه یابد اما کسی نباید در آن بازنده باشد! این پیام در شش ماه گذشته بارها و به طرق مختلف بویژه از جانب رژیم ایران اعلام شده است. تا به پرونده هسته ای مربوط است رژیم ایران با این پیشنهادات به اهداف رسیده است و دولتهای غربی نیز هیچوقت برخوردار رژیم از تکنولوژی هسته ای با اهداف غیر نظامی را انکار نکرده بودند. موضوع صرفا پرونده هسته ای نبود و نیست، مسئله خود جمهوری اسلامی است که یا باید با پروژه های آمریکا در منطقه همراهی کند و یا برود. رژیم ایران از طریق تهیه سلاح اتمی دنبال امنیت و بقا خود است و بهترین استیلازی که میخواهد غرب به او بدهد همین تضمین امنیتی است. رژیم ایران همینطور میخواهد بعنوان یک شریک مهم آمریکا در منطقه نقش ایفا کند. اگر در عراق و افغانستان رژیمهای عقب مانده اسلامی - قومی پرو آمریکا سر کار هستند، چرا رژیم ایران نمیتواند راسا نقش شریک آمریکا و غرب و یک قدرت منطقه ای را ایفا کند؟ این جهتگیری با تضاد منافع قدرتهای جهانی در ایران، که بخشا خود را در اختلافات برسر پرونده هسته ای منعکس میکنند، نیز انطباق بیشتری دارد. دور جدید دیپلماسی اگر به بن بست برسد، نه از سر عدم توافق در مورد غنی

سازی اورانیوم و مسائل مربوط به تأسیسات هسته ای، بلکه در رابطه با امتیازاتی است که طرفین میخواهند در پس این "معامله بزرگ" بگیرند. به نظر میرسد روند سازش با رژیم ایران از دریچه "بحران اتمی" بیشتر از هر زمان است. اما باید تأکید کرد که بن بست این مذاکرات، فضا را جنگی تر میکند و بازگشت به نقطه امروز را سخت تر.

نفس تهدید و تهاجم نظامی به رژیم ایران تا چه رسد به تحقق آن، به جمهوری اسلامی خدمت میکند و علیه مبارزه مستقل مردم و طبقه کارگر علیه این رژیم است. منتفی شدن یک جنگ تروریستی از این زاویه به نفع روند مبارزه مردم است. اما در عین حال چنین سازشی متکی است به یک نوع برسمیت شناسی رژیم اسلامی و بستن پرونده های گاه و بیگاه باز حقوق بشر و آزادیهای سیاسی. یعنی "فرشته نجات آمریکا" و اروپای دمکرات و لیبرال سرگرم تجارت میشوند و وضعیت حقوق بشر در ایران مثل همیشه تابعی میشود از قانون سود و منافع سرمایه. در هر حال نه احقاق حقوق مدنی مردم و نه مکانیزمهای اصلی مبارزه شان هیچوقت به دیپلماسی رسمی دولتها متکی نبوده است و تداوم این مبارزه نیز نقطه اتکائی جز کارگران و مردم محروم و پرچم سرخ شان برای آزادی و برابری نخواهد داشت. ما نه طرفدار سازش نیروهای ارتجاع هستیم و نه طرفدار جنگ و کشتار آنها. در این کیس معین، که فاکتور مردم و جنبش آزادی و برابری مستقیما ذینفع است، تعمیق بحران و جنگ علیه ما و مبارزه مستقل ما عمل میکنند. ما فرصتی میخواهیم که مستقل از بند و بست های طرفین کار رژیم اسلامی را یکسره کنیم. پیروزی مردم بدون "بحران اتمی" و جنگ در دسترس تر است، هرچند معنی عملی هر نوع سازش رژیمهای ایران و آمریکا از

نظر مردم آغاز پایان جمهوری اسلامی است. به عبارت دیگر جمهوری اسلامی حتی در روند سازش و بند و بست با غرب هم شانس ماندن ندارد. معضل اسلام در ایران پرو غربی شدن نیست، خود اسلام و دولت مذهبی است.

تشدید جنگ جناحهای رژیم

جنگ درون حکومتی یک رکن اصلی رژیم اسلامی است. پیشتر گفته بودیم که اضمحلال دو خرداد در صحنه سیاست، جدالها را به درون کمپ راست و متحجرتر رژیم اسلامی میبرد. آن اتحاد درون حکومتی که در مقابل دو خرداد خود را تعریف میکرد، بعد از دو خرداد موضوعیت ندارد و باید هویت خود را بازتعریف میکرد. اضمحلال دو خرداد به اضمحلال بلوک راست در شکل سابق آن منجر شد و انشقاق در راست حکومت خود را در مضحکه انتخابات ریاست جمهوری به نمایش گذاشت. روند حزب سازی یا تعیین دادن به گرایشات درون حکومتی، مستقل از افت و خیزهای سیاسی و یا ظاهر تبلیغاتی این یا آن جناح، تلاشی است برای بازتعریف و بازسازی جناحها و ترکیبهای درون حاکمیت که بدون آن رژیم اسلامی بالانس خود را از دست میدهد. "حاکمیت یکدست" و اعمال همونی یک جناح برکل رژیم اسلامی هیچوقت موضوعیت نداشته است. اینها همان جماعت قاتلین مردم اند که ناچارند به جان هم بیافتند، جدا شوند، وحدت کنند، وعده بدهند، رجز بخوانند، و نظامشان را تداوم دهند. مدتی است که سران دو خرداد و حزب مشارکت با خشکته مقدسهای راست موفتله اسلامی و مابقی "اقتدارگرایان" نشست و برخاست میکنند. همه نگران سهمشان در لفت و لیس اند. یک ترس در بدنه رژیم اسلامی موج میزند و آن روایت پاکستانی شدن رژیم شان است. یعنی پشت صحنه فرستادن آخوندها با حفظ اموال مسروقه و امنیت شان و دادن ابتکار عمل گسترده تر به نظامیان برای مقابله با اوضاع بحرانی و با هدف

حفظ نظام. منشا بالا گرفتن مخالفت با دولت احمدی نژاد در میان سران و دست اندرکاران رژیم اسلامی اینجاست. ظاهرا در این سناریو تنها نیاز به خامنه ای هست و نهادهای او را تعیین میکنند. به همین دلیل جدال برسر ریاست و ترکیب نهادی که ولی فقیه را انتخاب میکنند، یعنی "مجلس خبرگان"، بالا گرفته است. اهمیت رفسنجانی برای طیف وسیعی از دو خردادیهای سابق و راست حکومت در این جدال اینجاست که کل چنین پروژه ای را منتفی کند. کرکسهای درجه یک حکومتی که دسته جمعی دستشان به بزرگترین جنایت علیه مردم آلوده است، به جان هم افتاده اند.

روند مذاکره و سازش با آمریکا و وزیر کنترل در آمدن برخی از ارکانهای مهم دولت توسط رفسنجانی و مجمع تشخیص مصلحت، روند کوتاه کردن دست احمدی نژاد و باند حامی او را نشان میدهد. هم زمان تلاش برای زدن رفسنجانی و کوتاه کردن دست آخوندهای راست مرکز از قدرت و برخی منابع مالی و باد آورده، اقدامی مهم در جهت سناریوی پاکستانی کردن ایران است که در نهایت آن هم ولی فقیه یا کنار میرود و یا نقشی سیاسی نخواهد داشت. رفسنجانی برای هر گروه مطلوبیت خود را دارد؛ برای بازاریها و

آخوندها و راست سنتی درون رژیم مسئله ماندن در ساخت قدرت با سهم روشن و معین است و رفسنجانی همیشه سخنگوی این طیف بوده است. برای مشارکتی ها و ملی مذهبی ها و دیگران که پشت رفسنجانی سینه میزنند و با موفتله ای ها و "اقتدارگراها" باقلوا میخورند، حمایت از رفسنجانی دریچه ای است که از روزنه آن رویای تبدیل شدن به یوشچنکو را میبینند. اینها فکر میکنند نمایندگان معتبرتری برای سرمایه داری ایران و رابطه با غرب هستند. رفسنجانی فعلا برای نیروهای وفادار نظام حلقه اتصال است. اما نهایتا موضوع اینست که خامنه ای یا باید تسلیم این روند شود و رفسنجانی را روی سر خود ببیند و یا رفسنجانی از سر راه کنار زده شود و پروژه پاکستانی شدن جمهوری اسلامی در متن سازش با غرب متحقق شود. محدودیتهای رژیم اسلامی در این مسیر زیادند و میزان مانور آن کم و زمان تنگ. آنچه روشن است کل نظام کثیف اسلامی از دل هر جدال ضعیف تر بیرون می آید و مردم طالب تغییر میتوانند در یکی از این بزنگاهها طومارشان را برچینند. از نظر طبقه کارگر و مردم آزادیخواه ایران، رژیم اوپاش سیاسی و نظامی باید رفع زحمت کند و این تنشهای خرد کننده بخشی از همین پروسه است. *

تلویزیون انترناسیونال

هر شب ساعت ۹:۳۰ تا ۱۱:۳۰

به وقت تهران

مشخصات فنی آنتن

Satellite: Telstar 12

Frequency: 11494

Symbol Rate: 17469

FEC: 3/4

Vertical

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!